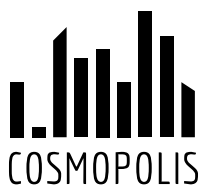

NAČÍTÁNÍ

VADIM PETROV

VÍ NAČÍTÁNÍ

VADIM PETROV

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

NAČÍTÁNÍ

Copyright © Vadim Petrov, 2018

Doslov © Aleš Špidla, 2018

Fotografie © Veronika Mašková, 2018

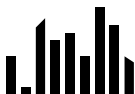
© Grada Publishing, a. s., 2018

Odpovědná redaktorka Markéta Šlaufová

Korektura Barbora Srncová

Obálka Ondřej Mikulecký

Grafická úprava a sazba Roman Křivánek, Art007

COSMOPOLIS

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Cosmopolis v Praze roku 2018 jako svou 7067. publikaci

Vytiskla tiskárna Tisk Centrum s.r.o.

Grada Publishing, a. s.,

U Průhonu 22, Praha 7

ISBN 978-80-271-2368-1 (ePub)

ISBN 978-80-271-2367-4 (pdf)

ISBN 978-80-271-2198-4 (print)

VADIM PETROV

NAČÍTÁNÍ

FOTOGRAFIE VERONIKA MAŠKOVÁ

*Proč mi neodpovídáš, když přece vidím, že jsi on-line,
dokonce vidím, že sis zprávu přečetl?
Proč mi nebereš telefon, když vidíš, že ti volám?
Proč mi nezavoláš zpátky?*

*Nechci s nikým mluvit.
Nechci mluvit s tebou.
Nechci mluvit o tom, o čem chceš mluvit ty.
Protože se potřebuju soustředit na jiný věci.
Protože pracuju.
Protože jsem unavenej.
Protože chci být ticho.
Protože dělám něco jinýho.
Protože začneš tím, že jsem ti konečně zvedl telefon.
Protože chci teď dělat jiný věci.
Protože mě rušíš.
Protože jsem dnešní kapacitu na sociální interakce vyčerpал.
Protože jsme naštvanej. Ne na tebe. Tak vůbec.
Protože na něco myslím.
Protože spěchám.
Protože chci mít klid.
Ale to neznamená, že tě nemám rád.

Co to tedy znamená?¹*

¹ Podle Facebooku

MIZEJÍCÍ ČÁRKY nebo procenta na baterii telefonu vyvolávají stres. Odborníci dokonce pro strach z odloučení od chytrého telefonu vymysleli odborný termín – nomofobie. Uživatel mobilu si zkontroluje svůj telefon stopadesátkrát denně, „nomofob“ si spustí mobilní aplikaci v telefonu více než šedesátkrát denně, což je desetkrát více než průměrný uživatel smartphonu...²

Adam je představitel internetové generace. Také je programátor, počítačový hacker a aktivista. Je přesvědčený, že dosavadní společenská pravidla musí skončit a nahradí je jiná. Internet a volný přístup všech a ke všemu k tomu dává jedinečnou příležitost. Ne všechny z jeho generace to trápí, život nabízí tolik jiných povyražení než měnit svět, ale je to jedna ze zábavných možností. Adamova přítelkyně Eva má například o životě zcela jinou představu.

² Zdroje: Flurry Analytics, Psychology Today

Daniel je čerstvý důchodce. Snaží se ještě nějak chytit. Jenže pracovní trh potřebuje mladé lidi, kteří dokážou přepínat mezi reálným a virtuálním světem automaticky, bez přemýšlení. Navíc Daniel cítí, jak mu ubývá energie. Dost sil ho stojí, aby se přicházejícímu stáří ubránil a přirozený úpadek organismu zpomalil. Jeho o dost mladší partnerka Clare věnovala veškerý čas kariéře a životnímu stylu bez dětí. Velkou rodinu ale vždycky chtěla. Má poslední příležitost něco s tím udělat.

Posledním z hlavních hrdinů je Wang. Životní tragédie mu změnila pohled na svět. Stal se vnímavější.

Ti všichni mají silnou touhu po životní změně. Jen potřebují impuls. Zvrat přichází jednoho šíleného dne.

Kniha je inspirována skutečnými událostmi.

„Ustavičný neklid produkuje ztrátu smyslu a nesmyslnost života, a je duševním utrpením, které naše doba v celém jeho rozsahu a celém jeho dosahu ještě nepochopila.“

C. G. Jung

V HLAVĚ

Smysl.

Řád věcí.

Cesta a cíl.

Je to v hlavě.

*Když už to jednou cítíš, nemůžeš se toho zbavit. Je to,
kurva, skutečný.*

Bolest.

Nejistota.

Všechno je to jen v té hlavě.

„Nesahej na mě...“ našťvaně vykřikla Eva.

Adam udělal neurčité gesto, chtěl ji obejmout, ale vyšel z toho spíš jen chabý pokus.

„Ne, seš zase sjetej...“

Adam a Eva digitální doby.

Když byl Adam pod drogou, jako chlap zásadně nefungoval. Dábel se ukrýval v amfetaminu. Na jednu stranu byl po sexu hladový. Když si vzal dávku, nedokázal na sex přestat myslet, pokud – pokud nepracoval. Pracovně mu naopak droga zvyšovala kreativitu a dodávala nové zdroje energie. Na druhou stranu měl potíže s erekcí. I když – na někoho droga působí povzbudivě. Znal kluky, kteří se nemohli erekce zbavit. Ne tak Adam. Strašně chtěl, a jaksi mu to nešlo. Mezi jeho hlavou a potřebným nástrojem se přerušil obvod.

Tlak zůstával. V hlavě. V těle. V penisu. Přepětí vyrovnával masturbací. I několikrát denně. Zklidnilo ho to. Když se ale dostal do postele s holkou, byl k ničemu.

Eva přehodila nohu a slezla z postele. Kalhotky našla pod postelí. Musela pro ně na všechny čtyři. Adam se díval na její vyšpulený zadek.

Zase ten tlak.

Rozrušilo ho to. Hrábl po ní.

Eva se mu vysmekla.

Pozoroval ji, jak se obléká. Jak droga odeznívá, bylo mu hrozně.

Adam patřil v *Síti* k předním hackerům. Když se k jeho mimořádné inteligenci a vzdělání přidal i mozek stimulovaný drogou, jeho schopnost rozložit problém na kousky a pak zase sestavit do něčeho jiného, neočekávaného byla bezkonkurenční. Nebyl narkoman v pravém slova smyslu. Drogy pro něj znamenaly hlavně zdroj energie a kreativity. Všichni, kteří mají touhu nějak pohnout světem, na nich ujíždějí. Psychofarmaka definují dobu. Svět jede na výkon. Šťěstí spočívá v alkoholu a v marihuaně, s LSD se letí vzhůru do oblak. Ketamin vyvolává živé halucinace. Amfetamin je speed. Diskotéky, euforie, děti ho berou při poruše pozornosti. Valium – benzodiazepin – král všech sedativ. Odstraňuje strach, zklidňuje. Barbituráty se proslavily, když se jimi předávkovala Marylin Monroe. Říká se jim sebevražedná droga. V kokainu se skrývají netušené zdroje energie a sebevědomí. Metamfetamin brali nacističtí letečtí stíhači. Energie, veselost, kamarádství... Člověk si rychle zvykne a pak je konec. Heroin – droga, která člověku ukradne duši. Nejdřív přichází útlum spojený s euforií. Pak následují děsivé abstinенční příznaky, paranoidní stavy, noční můry. Heroin je vrah, závislý člověk ztrácí poslední sociální vazby, k blíz-

kým, k rodině, Zjistilo se, že nelegálních drog je tolik, že v evropských řekách a vodních systémech v blízkosti velkých měst je tak velké množství kokainu a morfia, že ohrožuje úhoře, jejich schopnost se rozmnožovat, migrovat, a dokonce mění jejich fyziologii. A sport? Adam byl přesvědčený, že každý rekord je cinknutý, jde jen o to, jestli se to zjistí, nebo ne. I v IT businessu, ve kterém pracuje, by nebylo možné špičkových výkonů bez nějaké formy umělé stimulace dosáhnout. Psychofarmaka mění společnost, politiku i ekonomiku a bez farmaceutického průmyslu by lidstvo na spirále výkonu, výsledků, objevů a ŠTĚSTÍ neletělo vzhůru tak rychle.

Ať Adam užívání drog pod kontrolou měl, anebo neměl, v každém případě při otevření jeho elektronického hodnocení v *Síti* blikal oranžový alert. Oranžová byla barva pro *drugs addicted*.

Když droga odeznívala, Adamův provoz řídily převážně instinkty. Eva ho znala v poslední době většinou jen takhle.

„Jsi bezohlednej hajzl, sobeckej...“ vzlykala Eva, „jsem kráva, že tu vůbec ještě jsem...“ vzdorovitě hodila hlavou, utřela si mokrou tvář, natáhla si triko a jakési turecké kalhoty. Udělala pár kroků směrem ven. Dveře do předsíně v tomhle starém vybydleném žižkovském činžáku už dávno někdo zlikvidoval.

Hlas se jí zlomil. „Jdi do prdele.“

A práskla dveřmi.

Adam to neregistroval. Ležel a díval se do stropu.

Viděl, jak po stropě letí oblaka. Jeho virtuální svět. *Sít*. Je mu v ní dobře. Žije tak nějak mezi. Ve škvíře mezi světy. Virtuální vesmír tvořený informacemi. Tady si je jistý a všechno má pod kontrolou.

Cloud.

Život v cloudu – v mraku. Život ukrytý v gigantických zařízeních v odlehlých komplexech blízko vodních toků, protože servery kvůli chlazení potřebují spoustu elektřiny vyráběné vlastními elektrárnami. Obrovské serverové farmy velikosti malých měst, kde se sbíhají data, záznamy z kamer, metadata... Svět nehmotných kopií skutečných lidí. Vzkazy v podobě e-mailů, fotografie, záznamy kamer, život na sociálních sítích. Předivo vztahů. Speciální servery jako vězení digitální identity stovek milionů lidí. Neviditelná pavučina počítačů opřádající celý svět. Život vtěsnaný do jedniček a nul.

Sít.

Adam zavřel jedno oko a druhé přimhouřil, oblaka se roztrhala do jednoho velkého šedivého prostoru.

Digitální sítě koncentrují obří soubory dokumentů, dokážou odhadnout, predikovat vzorce chování. Doká-

žou číst budoucnost. Shromažďují moc a peníze. Data ale nikde v šedivém neohraničeném prostoru nekončí. Data nikdy nezaniknou, a když je vymažete v jednom datovém centru, přežijí na jiných serverech. Data jsou nesmrtelná.

Adam se začal probouzet z amfetaminového dojezdu. Pár minut jen tak zíral. Bez myšlenky. Nevěděl, kde je, kdo je...

„Evo... Kde seš?“ vykřikl zoufale a rozhlížel se po místnosti. „Evo...!“

Sevřel pěsti, až mu zbělaly klouby. Měl pocit, že se propadá do pekla. Prošel zdí. Ocitl se v tunelu, stěny byly tvrdé, chladné, jako z oceli. Strop se snižoval a snižoval, klekl si na kolena a začal lézt po čtyřech, pak se plazil. Dusil se. Zvracel. Z prázdného žaludku dostal jen šťávy. Spíš se dávil.

„Evo...“ vzlykal.

Škvíra mezi světy.

Svívalo. Adam natáhl ruku proti světlu okna.

Chvěla se.